



## Quan l'estiu agosteja...

**E**l vuitè mes de l'any, l'agost, és el principi de la fi de la ufanor. Els camps, el bestiar, fins les persones, perden la verdor, la vivesa. A l'agost, la dallà no té repòs, avisa el refranyer pagès. És el temps de la sega. I juntament amb les espigues, se segueixen vides. No voldria posar-me tètric. Si de cas mitòman, necrofilic? Ningú no és perfecte. El 14 d'agost de 1956 algú es carregava Bertolt Brecht amb cinquanta vuit anys. El 5 d'agost de 1962 moria Marilyn Monroe amb només trenta sis anys; 16 d'agost de 1977, Elvis Presley és trobat mort (?) a Graceland havent celebrat

el quaranta dos aniversari; la nit del 19 al 20 d'agost de 1936, Federico Garcia Lorca és assassinat a mig camí de Víznar i Alfacar, a l'horta granadina, amb tan sols trenta vuit anys. Consti que em deixo uns quants cadàvers exquisits més pel camí... Aquests darrers dies els

obituaris periodístics van que se les pelen. Dilluns 11 d'agost, Robin Williams decidia que el seu *carpe diem* ja havia tocat sostre: tenia seixanta dos tacos; dimecres 13 d'agost, Lauren Bacall, la gran dama del cinema negre daurat, feia mutis pel foro a la molt respectable edat de vuitanta nou setembres. A hores d'ara, convindria preguntar-se: per què donem tan-

*El 5 d'agost moria  
Marilyn Monroe; el 16  
Elvis Presley; el 20  
Federico García Lorca*

ta importància als morts i tan poca als vius? I parlant de vius, tal dia com avui naixia als USA de fa cent anys i escaig Howard Phillips Lovecraft, l'inquietant novel·lista capaç de capgirar el sentit de la vida i de la mort. És a dir, el bo i el pitjor enmig d'agost. Ferragosto?